

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Koláře a soudců JUDr. Ladislava Bognára a Mgr. P. Juračky ve věci

žalobce: **Město Nový Jičín**, IČO 00298212
se sídlem Masarykovo náměstí 1, 741 01 Nový Jičín
zastoupené advokátem JUDr. Tomášem Panáčkem
se sídlem Požární 643, 742 45 Fulnek

proti
žalovanému: **JUDr. Jaromír K.**, narozený xxx,
se sídlem xxx

o zaplacení částky 3.044.630,36 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. října 2019, č.j. 11 Cm 122/2009 - 611, ve znění usnesení ze dne 9. října 2019 č.j. 11 Cm 122/2009-621,

takto:

- I.** Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I., a rovněž ve výrocích III. a IV., **potvrzuje**.
- II.** Ve výroku II. se rozsudek soudu prvního stupně **zrušuje** a v tomto rozsahu se věc **vrací** soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 64 008 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem označeným v záhlaví (třetím ve věci vydaným) Krajský soud v Ostravě uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 3 044 630,36 Kč s úrokem z prodlení v kapitalizované výši 2 379 359,96 Kč (výrok I.) a náklady řízení ve výši 277 322 Kč (výrok II.) a státu náklady

ve výši 1 306 Kč (výrok III.), a žalobci zaplatit státu soudní poplatek ve výši 1 291 Kč (výrok IV.). Došlo k tomu poté, co druhý jím vydaný rozsudek ze dne 11. listopadu 2016, č.j. 11 Cm 122/2009 – 475, jímž byla žaloba zamítnuta (stejně jako prvním ve věci vydaným rozsudkem) byl usnesením odvolacího soudu ze dne 9. ledna 2018 č.j. 8 Cmo 47/2017-497 zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení se závazným právním názorem odvolacího soudu, podle něhož žaloba je co do základu důvodná. Žaloba byla odůvodněna tím, že žalovaný, který je advokátem, jako zástupce právního předchůdce žalobce, jímž byl Bytový podnik Nový Jičín (dále rovněž jen „BP“), porušil své povinnosti tím, že v řízení vedeném OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005, v němž žalobce Miroslav P. žaloval BP o zaplacení částky 2 568 000 Kč s příslušenstvím z důvodu zisku ušlého neprávem uplatněného zadržovacího práva k jeho zboží, k němuž došlo při násilném uzavření jeho provozovny na xxx v Novém Jičíně dne 3. listopadu 2003, nereagoval na výzvu soudu k vyjádření podle ustanovení § 114b o.s.ř. a tím způsobil, že ve věci byl vydán rozsudek pro uznání, na jehož základě byl BP povinen plnit a plnil, ačkoliv žaloba nebyla důvodná. Odvolací soud totiž dospěl s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. května 2013, sp.zn. 22 Cdo 2419/2012, vyšlé spolu s komentářem předsedy senátu, který toto rozhodnutí vydal, JUDr. Jiřího Spáčila v časopise Právní rozhledy č. 20, ročník 2013, str. 716, podle jehož právní věty „vlastníkovi věci vzniká škoda již svémocným odnětím její držby (resp. její zpronevěrou); její náhrady se může domáhat zpravidla až v případech, že nemůže uplatnit právo na vydání věci“, a podle závěru komentáře “nelze pochybovat o tom, že vlastník má právo na náhradu škody vůči tomu, kdo se věci neoprávněně a zaviněně zmocnil, pokud ji nelze bez problémů vindikovat”, k závěru, že bylo-li zadržovací právo uplatněno BP protiprávně, když mezi ním a Miroslavem P. nebyla platně sjednána smlouva o nájmu nebytových prostor, v nichž se nacházelo zadržované zboží, měl se Miroslav P. domáhat v první řadě jako vlastník po BP vydání neprávem zadržovaných věcí, a teprve pokud by to nebylo dobře možné, zejména pro případ, že došlo k jejich dalšímu zcizení, ztrátě, nebo poškození, takže vydání by ztratilo smysl, nebo bylo zřejmé, že k němu nemůže reálně dojít, byl oprávněn uplatnit nárok na náhradu škody ve výši ceny těchto věcí. Miroslav P. však ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 požadoval zaplacení ušlého zisku z nerealizovaného prodeje zadržovaného zboží, ačkoliv mu bylo známo již v době, kdy k zadržení došlo, kdo zboží zadržel, a rovněž, že došlo k jeho uskladnění, a takového nároku se s ohledem na závěry shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu úspěšně domáhat nemohl. Soudu prvního stupně odvolací soud uložil v dalším řízení s ohledem na výsledky řízení vedeného OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 zjistit výši celkové platební povinnosti, která BP vznikla jako přímý důsledek rozhodnutí v této věci (tedy součet částky, k jejímuž zaplacení byl zavázán výrokem soudu prvního stupně ve věci samé, včetně úroků z prodlení z této částky od 14. listopadu 2003 do konce lhůty plnění v něm určené, výrokem tohoto rozhodnutí o nákladech řízení a o soudním poplatku a dále rozhodnutím odvolacího soudu o nákladech odvolacího řízení), kterou odvolací soud považuje za maximum, které může žalobce po žalovaném v tomto řízení důvodně požadovat, a ohledně níž dosud soud prvního stupně neučinil žádný skutkový závěr, právě tak jako o platbách, které na splnění právě této (a ne jiné) povinností BP vynaložil (popřípadě o jiném jeho plnění na tuto povinnost) a na základě těchto zjištění posoudit důvodnost žaloby co do výše. Soud prvního stupně tedy doplnil dokazování o důkazy uvedené v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 17. a dospěl ke skutkovému závěru, podle něhož vznikla BP na základě rozsudku vydaného OS v Novém Jičíně ve věci vedené pod sp.zn. 13 C 343/2005 ve znění rozsudku KS v Ostravě ze dne 20. března 2008 č.j. 11 Co 650/2007-141 vůči Miroslavu P. platební povinnost ve výši 2 568 000 Kč včetně úroku z prodlení ve výši 2% ode dne 14. listopadu 2003 do zaplacení, který žalobce vyčíslil za dobu od 14. listopadu 2003 do 1. května 2008 částkou 229 501,81 Kč, a dále nákladů řízení ve výši 167 272 Kč, nákladů odvolacího řízení ve výši 106 219 Kč a soudního poplatku ve výši 102 720 Kč. Na tuto

povinnost BP zaplatil přímo Miroslavu P. dne 9. května 2008 převodem ze svého účtu částku 2 231 796,50 Kč, Okresnímu soudu v Novém Jičíně dne 13. května 2008 částku 102 720 Kč za soudní poplatek za odvolání ve věci 13 C 343/2005 a částku ve výši 273 491 Kč jako náhradu nákladů uvedeného řízení, na základě exekučního příkazu ze dne 7. května 2008 sp.zn. EX 0022/1215-05-2 vydaného soudním exekutorem JUDr. Jiřím Fišerem, jímž bylo rozhodnuto o exekuci příkázáním pohledávky ve věci oprávněné Všeobecné zdravotní pojišťovny a povinného Miroslava P. převodem ze svého účtu dne 9. května 2008 částku 19 986,50 Kč, a dne 20. června 2008 částky ve výši 7 735 Kč a 78 773 Kč, celkem tedy částku ve výši 2 714 502 Kč. Kromě toho žalobce zaplatil dne 28. listopadu 2011 na základě exekučního příkazu vydaného soudním exekutorem JUDr. Tomášem Vránou dne 7. května 2008 pod č.j. 103 EX 01917/04-43, jímž bylo rozhodnuto v řízení oprávněné VZP a povinného Miroslava P. o příkázání pohledávky povinného částku 224 090,86 Kč, dne 22. listopadu 2011 na základě exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány ze dne 7. května 2008 pod č.j. 103 EX 01119/07-23 částku 101 665 Kč a dne 30. listopadu 2011 částku ve výši 4 372,50 Kč představující náklady exekuce. BP tak zaplatil v přímé souvislosti s výsledky řízení vedeného OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 částku ve výši 3 044 630,36 Kč. K zaplacení této částky včetně úroků z prodlení v kapitalizované výši 2 379 359,96 Kč zjištěné výpočtem popsaným pod bodem 36. odůvodnění rozhodnutí soud prvního stupně žalovaného zavázal a uložil mu rovněž povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši odpovídající poplatkové povinnosti ve výši 125 090 Kč a 152 232 Kč, když s ohledem na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 23. listopadu 2010 sp.zn. III. ÚS 2984/09 neuznal za účelně vynaložené náklady spojené se zastupováním žalobce advokátem, protože žalobce jako statutární město zajisté disponuje právním útvarem a nemusel proto sjednat právní služby advokáta. Žalovanému bylo uloženo rovněž zaplatit náklady řízení státu ve výši 1 306 Kč za vyplacené svědečné, a žalobci soudní poplatek ve výši 1 303 Kč představující poplatkovou povinnost za rozšíření žaloby, kde došlo následně ke zpětvzetí. Usnesením ze dne 9. října 2019 č.j. 11 Cm 122/2009-621 pak byla opravena částka uvedená ve výroku III. rozsudku tak, že částka 1 306 Kč byla nahrazena částkou 1 912 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba účastníci řízení.
3. Žalobce zaměřil své odvolání pouze vůči výroku II., jímž soud prvního stupně rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky. Podle jeho názoru je odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto směru nesprávné. Žalobce měl úspěch v celém předmětu řízení, a nikoliv snad jen v jeho převažující části. Úvaha soudu prvního stupně, že zastoupení žalobce advokátem nebylo nezbytné a náklady s ním spojené nejsou účelně vynaloženy, pak není přílehavá. Žalobce není statutárním městem a nemá k dispozici žádné osoby, které by jej mohly v takto složitém řízení plnohodnotně zastupovat, a proto byl nucen vyhledat právní služby advokáta. Napadené rozhodnutí by proto mělo být změněno ve výroku II. tak, že žalobci bude přiznáno rovněž právo na náhradu nákladů řízení vzniklých sjednáním zastoupení advokátem.
4. Žalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolání zaměřené vůči všem jeho výrokům. Podle jeho názoru bylo porušeno právo na řádný proces a princip nestranného řízení. Soud prvního stupně, který prvními dvěma ve věci vydanými rozsudky žalobu zamítl, nyní nezměnil svůj právní názor, byl však nucen se podrobit právnímu názoru odvolacího soudu, který nadto rovněž není konstantní. Provedeným dokazováním byla podle názoru žalovaného prokázána výše škody vzniklé Miroslavu P., přičemž požadován byl pouze ušlý zisk. Jeho výše tak mohla být určena, a bylo-li by možno výši nároků Miroslava P. zjistit pouze s neúměrnými obtížemi, mohl ji soud určit úvahou podle ustanovení § 136 o.s.ř. Nároky ve výši 330 128,36 Kč, o které žalobce žalobu rozšířil dne 1. března 2012, nejsou po právu, protože právní předchůdce žalobce všechny povinnosti vyplývající z rozhodnutí soudu prvního stupně a odvolacího soudu ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 splnil již

v roce 2008, kdy zaplatil Miroslavu P. jemu náležející částku sníženou o známé exekuce. Soud prvního stupně se pak nezabýval ani posouzením skutečnosti, že soudní exekutor JUDr. Jiří Fišer si vzal na úhradu dluhu Miroslava P. zboží zadržené BP v hodnotě 209 428 Kč a tato částka byla tedy uhrazena dvakrát. Napadené rozhodnutí by proto mělo být zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, a odvolání žalobce do výroku II. zamítnuto.

5. Poté, co přezkoumal napadené rozhodnutí i průběh řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté, co částečně zopakoval a v mezích ustanovení § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil dokazování, dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné, a že odvolání žalobce nelze upřít důvodnost, v tomto ohledu však napadené rozhodnutí dosud nelze přezkoumat.
6. Z obsahu spisu zjistil odvolací soud pro účely tohoto rozhodnutí kromě toho, co již popsal v předchozí části odůvodnění, že žalobou doručenou soudu prvního stupně dne 20. května 2009 se BP domáhal po žalovaném zaplacení částky 2 754 502 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši ode dne 1. března 2009 do zaplacení jako částky, kterou musel na základě řízení probíhajícího u OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 zaplatit Miroslavu P., přičemž součástí skutkových tvrzení byla specifikace jednotlivých částek, z nichž žalovaná částka sestává, skutková tvrzení v tomto směru byla upřesněna podáním ze dne 24. července 2009 a skutková tvrzení ve vztahu k procesní obraně žalovaného právní předchůdce žalobce uvedl rovněž v podáních ze dne 6. listopadu 2009 a ze dne 22. března 2011. Žalovaný v rámci odporu proti ve věci vydanému platebnímu rozkazu namítl nedostatek věcné příslušnosti soudu, u něhož byla žaloba uplatněna, k projednání a rozhodnutí věci, usnesením odvolacího soudu ze dne 12. listopadu 2009 č.j. Ncp 1154/2009-44 však bylo rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy. Svou procesní obranu pak žalovaný rozvedl v podání ze dne 3. února 2011, v němž uvedl jednak, že k zastupování BP v řízení o žalobě Miroslava P. nebyl pověřen, jednak že BP při uplatnění zadržovacího práva na majetek Miroslava P. nepostupoval v souladu se zákonem. Podáním ze dne 1. března 2012 doručeným soudu prvního stupně následujícího dne rozšířil BP žalobu o částku ve výši 330 128,36 Kč jako částky zaplacené v přímé souvislosti s rozsudkem OS v Novém Jičíně pod č.j. 13 C 343/2005-92 na účet soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány sestávající z částky 224 090,86 Kč zaplacené dne 28. listopadu 2011 v souvislosti s exekucí vedenou pod sp.zn. 103 Ex 01917/04, z částky 101 665 Kč zaplacené dne 22. listopadu 2011 v souvislosti s exekucí vedenou pod sp.zn. 103 Ex 01119/07 a částky 4 372,50 Kč zaplacené dne 30. listopadu 2011, a usnesením soudu prvního stupně ze dne 9. března 2012 č.j. 11 Cm 122/2009-145 byla tato změna žaloby připuštěna. V dalším podání ze dne 20. července 2012 pak BP upozornil, že obdobnou žalobu, jako Miroslav P., podala rovněž jeho společnost Ing. N., tato žaloba však byla rozsudkem OS v Novém Jičíně ze dne 11. ledna 2007 č.j. 18 C 342/2005-34 v celém rozsahu zamítnuta s tím, že na místě bylo podání reivindikační žaloby a žaloba na náhradu škody přichází v úvahu teprve v případě zjevné bezvýslednosti, nebo neúčelnosti žaloby na vydání věci, a tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem KS v Ostravě ze dne 28. listopadu 2007 č.j. 11 Co 608/2007-64 v němž se odvolací soud ztotožnil s právním posouzením věci soudem prvního stupně. Usnesením ze dne 6. srpna 2012 č.j. 11 Cm 122/2009-155 bylo rozhodnuto, že v řízení bude na straně žalobce pokračováno s Městem Nový Jičín, a toto usnesení bylo k odvolání žalovaného potvrzeno usnesením odvolacího soudu ze dne 30. října 2012. Poté, co druhý ve věci vydaný rozsudek soudu prvního stupně byl odvolacím soudem zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, žalobce sumarizoval podáním ze dne 29. května 2018 opraveným podáním ze dne 17. června 2019 své nároky tak, že jde o částku ve výši 2 568 000 Kč, o níž bylo rozhodnuto v řízení vedeném OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005, o úrok z prodlení z této částky za dobu od 14. listopadu 2003 do uplynutí lhůty k plnění dne

2. května 2008 v kapitalizované výši 229 501,81, a dále o náklady řízení ve výši 167 272 Kč, náklady odvolacího řízení ve výši 106 219 Kč a o zaplacený soudní poplatek ve výši 102 720 Kč, a celkem tak jde o částku 3 173 712,81 Kč. U jednání dne 2. října 2019 žalobce po poučení, že uvedená částka převyšuje částku, která je předmětem řízení, nejprve žalobu rozšířil o 129 082,45 Kč a posléze ji o stejnou částku vzal zpět a soud prvního stupně na tyto procesní úkony reagoval usneseními podle ustanovení § 95 a 96 o.s.ř., takže předmětem řízení zůstala nadále částka 3 044 630,36 Kč včetně úroků z prodlení v zákonné výši z částky 2 714 502 Kč od 1. března 2009 do zaplacení a z částky 330 128,36 Kč od 20. února 2012 do zaplacení, o níž soud prvního stupně rozhodl napadeným rozsudkem.
7. Z listinných důkazů provedených soudem prvního stupně uvedených ve výčtu na str. 5 jeho prvního ve věci vydaného rozhodnutí pak vyplývá, že podle obsahu spisu vedeného OS v Novém Jičíně sp.zn. 13 C 343/2005 právním důvodem žaloby Miroslava P. proti BP doručené soudu prvního stupně dne 4. listopadu 2005 a jejího doplnění ze dne 10. ledna 2006 byla náhrada škody ve formě ušlého zisku ve výši 2.568.000.- Kč spolu s 2% úrokem z prodlení ode dne 4. listopadu 2003 do zaplacení vzniklá uzavřením prodejny, v níž měl Miroslav P. uloženo zboží určené k prodeji, jehož „nákupní hodnota“ činila 997.796.- Kč a „prodejní hodnota“ 3.565.796.- Kč, takže Miroslav P. zboží nemůže realizovat na trhu a v současné době je jeho hodnota minimální, že podle rozsudku OS v Novém Jičíně ze dne 7. srpna 2008 č.j. 13 C 343/2005-92 vydaného jako rozsudek pro uznání bylo BP uloženo zaplatit Miroslavu P. 2 568 000 Kč s 2% úrokem z prodlení od 14. listopadu 2003 do zaplacení a náklady řízení ve výši 189 453,95 Kč za zastupování ustanoveným zástupcem a dále soudní poplatek, od něhož byl žalobce osvobozen, ve výši 102 720 Kč, a rozsudkem KS v Ostravě ze dne 20. března 2008 č.j. 11 Co 650/2007-141, který nabyl právní moci dne 28. dubna 2008, byl tento rozsudek změněn ve výroku o nákladech řízení tak, že BP je povinen zaplatit náklady řízení žalobce ve výši 167.272.- Kč, a BP bylo uloženo zaplatit rovněž náklady odvolacího řízení státu ve výši 106.219.- Kč, a dále soud prvního stupně zjistil, že rozsudkem OS v Novém Jičíně ze dne 11. ledna 2007, č.j. 18 C 342/2005-34, byla zamítnuta žaloba Ing. Marie N. proti BP o zaplacení částky 505 882,60 Kč s příslušenstvím založená na shodných skutkových tvrzeních, jako žaloba ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005, z důvodu priority reivindikační žaloby vlastníka věci před žalobou na náhradu škody.
8. Skutková zjištění ohledně plateb BP a jejich důvodu jsou pak popsána pod body 17. – 27. odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž odvolací soud v tomto ohledu zcela odkazuje. Pro účely tohoto rozhodnutí je přitom podstatné zejména, že právní moc rozsudku ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 nastala dne 28. dubna 2008, pariční lhůta byla třídní, úrok z prodlení byl určen za dobu od 14. listopadu 2003 do zaplacení ve výši 2% a ke dni 2. května 2008 tedy výše úroků z prodlení dosáhla částky 229 501,80 Kč. Maximální výše platební povinnosti BP podle výsledků řízení ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 je tedy součtem částek 2 568 000 Kč (předmět řízení), 229 501,80 Kč (úrok z prodlení), 167 272 Kč (náklady řízení), 106 219 Kč (náklady odvolacího řízení) a 102 720 Kč (zaplacený soudní poplatek podle výroku III. rozsudku OS v Novém Jičíně ze dne 7. srpna 2008, č.j. 13 C 343/2005-92), a tato částka ve výši 3 070 992,80 Kč je vyšší, než částka 3 044 630,36 Kč, která je předmětem řízení.
9. K posouzení důvodnosti odvolacích námitek žalovaného ohledně výše částek zaplacených soudním exekutorům odvolací soud zopakoval dokazování provedené ohledně této části žalobcových nároků.
10. Ze zprávy žalovaného zástupci Miroslava P. JUDr. Zdeňku Mičanovi ze dne 12. května 2007 odvolací soud zjistil, že na účet označený adresátem bylo zaplaceno 2 231 796,50 Kč, protože požadovaná částka 2 790 747 byla snížena o částky požadované exekučními příkazy č.j. ex 0022 1656/06-31 a ex 0022 1215/05-8 vydanými dne 7. května 2008

soudním exekutorem JUDr. Jiřím Fišerem a exekučními příkazy č.j. 103 ex 01119/07-23 a 103 ex 01917/07-43 vydanými dne 7. května 2007 soudním exekutorem JUDr. Tomášem Vránou.

11. Z výpisu z účtu BP odvolací soud zjistil, že dne 9. května 2008 byla kromě platby ve prospěch účtu JUDr. Ivo K. ve výši 2 231 796,50 Kč provedena rovněž platba ve výši JUDr. Jiřího Fišera ve výši 19 986,50 Kč s VS 5202220021 a další dvě platby ve prospěch uvedené osoby ve výši 7 735 Kč a 78 773 Kč, obě s VS 520220021 byly provedeny dne 20. června 2008.
12. Ohledně exekučního řízení vedeného Exekutorským úřadem Nový Jičín pod sp.zn. EX 0022 1656/06 z exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Jiřího Fišera ze dne 7. května 2008 č.j. EX 0022 1656/06-31 odvolací soud zjistil, že bylo rozhodnuto ve věci oprávněné České pojišťovny, a.s. a povinného Miroslava P. v řízení o exekuci pohledávky ve výši 17 773 Kč s úroky z prodlení ve výši 2% od 2. ledna 2004 do zaplacení, nákladů předcházejícího řízení ve výši 710 Kč a nákladů exekuce ve výši 7 735 Kč o přikázání pohledávky povinného vůči BP na základě rozsudku OS v Novém Jičíně č.j. 13 C 343/2005-55.
13. Ohledně exekučního řízení vedeného Exekutorským úřadem Nový Jičín pod sp.zn. EX 0022 1215/05 z exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Jiřího Fišera ze dne 7. května 2008 č.j. EX 0022 1215/05-8 ve věci oprávněného Bytový podnik města Nový Jičín vůči Miroslavu P. odvolací soud zjistil, že soudní exekutor rozhodl o přikázání pohledávky povinného z titulu rozsudku OS v Novém Jičíně č.j. 13 C 343/2005-55 z důvodu nákladů oprávněného v exekučním řízení ve výši 78 773 Kč.
14. Ohledně exekučního řízení vedeného Exekutorským úřadem Přerov pod sp.zn. 103 Ex 01119/07 odvolací soud zjistil z exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány ze dne 7. května 2008 č.j. 103 Ex 01119/07-23, že ve věci oprávněného VZP ČR vůči povinnému Miroslavu P. bylo rozhodnuto o přikázání pohledávky povinného vůči BP ve výši 101 665 Kč z titulu rozsudku OS v Novém Jičíně sp.zn. 13 C 343/2005, z oznámení exekutora ze dne 14. listopadu 2011 doručeného BP dne 21. listopadu 2011, že exekuční příkaz vydaný v řízení vedeném pod sp.zn. 103 Ex 01119/07 nabyl právní moci, a z příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 21. listopadu 2011 č.j. 103 Ex 01119/07-27, že povinnému se ukládá zaplatit náklady exekuce ve výši 101 665 Kč, z výpisu z účtu BP, že dne 22. listopadu 2011 byla provedena platba ve výši 111 907 Kč ve prospěch účtu č. 175236496/0300 s VS 111907 a dne 30. listopadu 2011 ve výši 4 372,50 Kč se stejným VS.
15. Ohledně exekučního řízení vedeného Exekutorským úřadem Přerov pod sp.zn. 103 Ex 01917/04 odvolací soud zjistil z exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány ze dne 7. května 2008 č.j. 103 Ex 01917/04-43, že soudní exekutor rozhodl ve věci oprávněné VZP ČR a povinného Miroslava P. o přikázání pohledávky povinného vůči BP z titulu rozsudku OS v Novém Jičíně sp.zn. 13 C 343/2005 ve výši 224 090,86 Kč a nákladů řízení v předběžné výši 82 600 Kč, z příkazu k úhradě nákladů exekuce téhož exekutora ze dne 2. března 2009 č.j. 103 Ex 01917/04-59, že povinnému se příkazuje uhradit náklady ve výši 159 546 Kč s poznámkou, že tato částka nemá být prozatím placena, z vyznění o nabytí právní moci ze dne 22. listopadu 2011, že exekuční příkaz vydaný ve věci vedené pod sp.zn. 103 Ex 01917/04 nabyl právní moci dne 15. srpna 2008, ze zprávy exekutorského úřadu ze dne 25. listopadu 2011 doručené BP dne 29. listopadu 2011, že částka ve výši 193 115 Kč na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce má být poukázána na účet exekutora č. 175236496/0300, VS 0191704, a z výpisu z účtu BP, že dne 28. listopadu 2011 byla zaplacena na účet exekutora se shora uvedeným VS částka 224 090,86 Kč
16. Odvolací soud dále provedl důkaz zprávami, které si vyžádal od Exekutorského úřadu Nový Jičín a od Exekutorského úřadu Přerov, a s ohledem na obsah dopisu exekutorského úřadu

Přerov ze dne 25. listopadu 2011 adresovaného BP, s jehož obsahem se předem seznámil, a jímž provedl důkaz při jednání (viz předchozí odstavec), ze kterého vyplývaly pochybnosti ohledně důvodu a výše plateb ve výši 224 090,86 Kč a 4 372,50 Kč provedených v listopadu roku 2011 rovněž vyzval žalobce k doplnění skutkových tvrzení ohledně těchto plateb.

17. Žalobce v podání svého zástupce ze dne 17. dubna 2020 uvedl, že částka 224 090,86 byla zaplacená na základě vyrozumění o nabytí právní moci exekučního příkazu č.j. 103 EX 01917/07-26. Ze zprávy exekučního úřadu ze dne 25. listopadu 2011 BP zjistil, že došlo k přeplatku, zároveň mu však bylo doručeno sdělení exekutorského úřadu o „stanovení nákladů exekutora“ ve věci vedené pod sp.zn. 103 EX 01119/07 ve výši 35 348 Kč, kontaktoval proto exekutorský úřad a po dohodě s ním zaslal exekutorovi částku ve výši 4 372,50 Kč, jak vyplývá i z e-mailu Mgr. Bronislava B. z právního oddělení BP exekutorskému úřadu ze dne 29. listopadu 2011.
18. Ze zprávy Exekutorského úřadu v Přerově ze dne 23. dubna 2020 odvolací soud zjistil, že v exekuční věci vedené pod sp.zn. 103 Ex 01917/04 oprávněné VZP ČR a povinného Miroslava P. byla přijata na účet exekutora dne 29. listopadu 2011 částka 224 090,86 Kč, z níž byla částka 204 090,86 Kč poukázána oprávněné a rozdíl byl převeden ve prospěch další exekuce vedené vůči Miroslavu P. pod sp.zn. 103 Ex 1119/07.
19. Z e-mailové zprávy Mgr. Bronislava B. z právního oddělení Městského úřadu v Novém Jičíně na adresu [xxx](#) ze dne 29. listopadu 2011 odvolací soud zjistil průběh exekucí vedených pod sp.zn. 103 Ex 01119/07 a 103 Ex 01917/04, z něhož je jednak zřejmé, že k výplatě došlo teprve v listopadu roku 2011, jednak že ve věci vedené pod sp.zn. 103 Ex 01917/04 došlo k přeplatku ve výši 30 975,50 Kč, když místo požadované částky 193 115,36 byla odeslána částka 224 090,86 Kč, a o tento přeplatek byla snížena platba z důvodu nákladů exekuce ve věci vedené pod sp.zn. 103 Ex 01119/07, takže kromě částky 101 665 Kč byla po dohodě s exekutorským úřadem odeslána částka 4 372,50 Kč, a celkem tak bylo zaplaceno 330 128,36 Kč, což odpovídá částce, o níž byla rozšířena žaloba.
20. Ze zprávy Exekutorského úřadu Nový Jičín ze dne 15. dubna 2020 odvolací soud zjistil, že předešlým exekutorem nebyly současněmu exekutorovi předány žádné movité věci, a nepodařilo se nalézt žádné doklady, které by se k zadrženým věcem vztahovaly, kromě dokladu, podle něhož se dne 4. ledna 2007 měla konat jejich dražba, není však zřejmé, zda a s jakým výsledkem proběhla. Ve spise vedeném pod sp.zn. 205 EX 1215/05, v němž je vedena exekuce oprávněného Města Nový Jičín a povinného Miroslava P. na základě rozsudku OS v Novém Jičíně ze dne 18. února 2003 č.j. 8 C 270/96-151 jsou registrovány úhrady v celkové výši 106 494,50 Kč, z nichž byla provedena úhrada nákladů exekutora ve výši 62 251 Kč a částka 44 233,50 Kč byla vyplacena oprávněnému.
21. K posouzení odvolacího důvodu, že BP a žalobce mohli zastupování v řízení zajistit vlastními zaměstnanci, si odvolací soud vyžádal zprávu Městského úřadu v Novém Jičíně, z níž zjistil, že v letech 2008 – 2012, kdy ke dni 30. června 2012 došlo ke zrušení, byl zřízen v Bytovém podniku právní úsek, který zajišťoval pouze právní vymáhání pohledávek a další běžné činnosti spojené s poskytováním právní pomoci, obsazený vedoucím úseku s vysokoškolským vzděláním nikoliv v oboru Právo, a referentkou se středoškolským vzděláním. Ve stejném období mělo Město Nový Jičín zřízen majetkoprávní odbor a v jeho rámci právní oddělení v čele s právníkem, který spravoval oddělení a interní záležitosti vztahující se k chodu městského úřadu, ode dne 1. července 2012 proběhla organizační změna, kdy právní agenda byla zařazena pod odbor Kancelář úřadu, kde agendu zajišťovaly dvě právničky, a zastupování v soudních sporech bylo s výjimkou běžných pohledávek na nájemném a vyklizení bytu zajišťováno externě advokátem.
22. Zaplacení částky ve výši 2 231 796,50 Kč Miroslavu P. a soudního poplatku za řízení, nákladů řízení a nákladů odvolacího řízení v řízení vedeném OS v Novém Jičíně pod sp.zn.

13 C 343/2005 v celkové výši 376 211 Kč, k němuž došlo platbami BP dne 13. května 2008, zjištěné z výpisu z účtu BP, nebylo mezi účastníky řízení sporné.

23. Po tomto doplnění dokazování mohl odvolací soud upřesnit skutkové závěry soudu prvního stupně tak, že platby ve výši 19 986,50 Kč ze dne 9. května 2008 a ve výši 7 735 Kč a 78 773 Kč ze dne 20. června 2008 jsou platbami podle exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Jiřího Fišera sp.zn. EX 0022 1656/06-31 ze 7. května 2008 a podle exekučního příkazu téhož exekutora ze stejného dne sp.zn. EX 022 1215/05-8. K tomuto závěru odvolací soud uvádí, že sice nesouhlasí jednotlivé zaplacené částky a nelze ztotožnit variabilní symbol, součet zaplacených částek však odpovídá součtu částek, jichž se týkalo příkázání pohledávky povinného v exekučních příkazech uvedené. Platby ze dne 13. května 2008 ve výši 102 720 Kč a 273 491 Kč jsou platbami na náklady řízení podle rozhodnutí soudu prvního stupně a odvolacího soudu ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005 a k platbě ze dne 22. listopadu 2011 ve výši 101 665 Kč došlo na základě exekučního příkazu JUDr. Vrány ze 7.5.2008 č.j. 103 EX 011119/07-23. Doplněním skutkových tvrzení žalobcem a důkazy k němu se vztahujícími pak byly odstraněny i pochybnosti ohledně plateb BP ve prospěch Exekutorského úřadu v Přerově v listopadu roku 2011, protože skutková zjištění z doplněného dokazování prokazují tvrzení žalobce, že částky poukázané ve výši 224 090,86 Kč na účet exekutora s VS 0191704 dne 28. listopadu 2011, ve výši 111 907 Kč s VS 111907 dne 22. listopadu 2011 a se stejným VS ve výši 4 372,50 Kč dne 30. listopadu 2011 jsou platbami souvisejícími s exekucemi vedenými vůči Miroslavu P. Z doplněného dokazování pak je rovněž patrné, že soudní exekutoři ve všech případech rozhodli o provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného Miroslava P. vůči BP na základě výsledků řízení vedeného OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 343/2005.
24. Na základě upřesněného skutkového stavu pak dospěl odvolací soud k závěru, že odvolací námitka, podle níž nejsou nároky, o něž byla žaloba rozšířena, důvodné, protože již předtím byly požadavky exekutorů uspokojeny, není opodstatněná. Z doplněného dokazování vyplývá, že k platbám ve prospěch soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány došlo teprve po oznámení exekutorského úřadu ze druhé poloviny listopadu roku 2011 adresovaných BP, že tituly plateb (exekutorské příkazy a příkazy k zaplacení nákladů exekuce) nabyly právní moci, kdy skutková zjištění z jednotlivých provedených důkazů na sebe navazují, a naopak nebylo prokázáno, že by ke stejným platbám došlo kdykoliv dříve, a zásadní v tomto směru je rovněž zjištění, že žalobce po žalovaném žádné jiné nároky (konkrétně z důvodu plateb soudnímu exekutorovi JUDr. Tomáši Vránovi v předchozí době) nevznáší. Podle názoru odvolacího soudu přitom nehraje roli, že platby ve prospěch soudního exekutora JUDr. Fišera jsou opatřeny jiným variabilním symbolem, než spisovou značkou exekutora za situace, kdy součet částek požadovaných exekutorem souhlasí se součtem částek zaplacených, a že BP platil soudnímu exekutorovi JUDr. Tomáši Vránovi jiné, než požadované částky, protože tyto nesrovnalosti byly doplněným dokazováním objasněny. Pokud pak žalovaný namítá, že soudní exekutor JUDr. Jiří Fišer měl k dispozici zboží Miroslava P. a došlo k dvojímu plnění, pak podle názoru odvolacího soudu je podstatné, že k plnění BP došlo na základě rozhodnutí uvedeného exekutora, a odvolací soud není oprávněn přezkoumávat, nebo posuzovat počínání uvedeného exekutora, přičemž ani dotazem na exekutorský úřad v Novém Jičíně se nepodařilo zjistit, jak bylo s tímto zbožím naloženo.
25. Nejpodstatnější pro posouzení důvodnosti této odvolací námitky je však skutečnost, že o předpokládané plnění ve prospěch soudních exekutorů snížil BP plnění poskytnuté Miroslavu P., jak vyplývá z dopisu BP koncipovaného žalovaným zástupci Miroslava P. ze dne 12. května 2007, a že součet plnění ve prospěch soudních exekutorů a ve prospěch Miroslava P. (2 668 419,36 Kč) nedosáhl výše částky, k jejímuž plnění byl BP zavázán podle výsledků řízení vedeného OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 8 C 343/2005

(2 797 750,18 Kč), protože do této výše byl BP povinen Miroslavu P. plnit a je tedy zcela lhotečné, zda plnil přímo jemu, nebo místo něj třetím subjektům.

26. Je tak možno uzavřít, že částka, která je předmětem řízení, a která je součtem částek shora uvedených, byla BP zaplacená na základě výsledků řízení vedeného OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 334/2005, v němž opominutí žalovaného zpracovat vyjádření BP k žalobě Miroslava P. vedlo za podmínek uvedených v ustanovení § 153a odst. 3 o.s.ř. k vydání rozsudku pro uznání, přestože žaloba byla nedůvodná a musela by být zamítnuta, došlo-li by k projednávání věci soudem. K tomu lze dodat, že se skutkovým základem věci (tj. s posouzením důvodnosti tvrzení BP, který byl v tomto řízení žalovaným, že vyjádření bylo podáno ve lhůtě určené soudem, v jehož rámci žalovaný nezpochybňoval své pověření k zastupování BP), se přesvědčivě vypořádal Krajský soud v Ostravě, který rozhodoval o odvolání BP proti ve věci vydanému rozsudku, ve svém rozsudku ze dne 20. března 2008 č.j. 11 Co 650/2007-141. S ohledem na závěr, že žaloba Miroslava P. ve shora uvedeném řízení by nemohla uspět, protože Miroslav P. se domáhal nároků, které mu nepříslušely, nebylo třeba zabývat se posouzením neplatnosti smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené mezi BP a Miroslavem P. z důvodu, že k ní nebyl udělen souhlas „národního výboru“ vyžadovaný ustanovením § 3 odst. 2 z.č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění účinném v době jejího uzavření, za situace, kdy pronajímatelem byl bytový podnik jako subjekt zřízený Městem Nový Jičín mj. ke správě domu, v němž se pronajaté nebytové prostory nacházely, ani posouzením důvodnosti výše částky v tomto řízení požadované ve výši zhruba dvou a půl násobku pořizovací ceny zadržného zboží.
27. Důvodné nejsou ani námitky žalovaného, že soud prvního stupně rozhodl „proti své vůli“ protože byl vázán právním názorem odvolacího soudu, protože jde o aplikaci pravidla uvedeného v ustanovení § 226 odst. 1 o.s.ř., podle něhož je soud prvního stupně, jemuž byla věc vrácena k dalšímu řízení, vázán právním názorem odvolacího soudu, pokud odvolací soud svůj právní názor vysloví. Důvodná není ani námitka, že právní názor odvolacího soudu není konstantní, protože ze žádného ustanovení občanského soudního řádu nelze dovodit, že by odvolací soud nemohl již jednou vyslovený právní názor ve věci v pozdějším odvolacím řízení změnit, jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. října 2007 č.j. 28 Cdo 3342/2007 uveřejněného ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. R 80/2008.
28. Argumentuje-li žalovaný, že provedeným dokazováním byla prokázána výše škody vzniklé Miroslavu P., přičemž požadován byl pouze ušlý zisk, jeho výše tak mohla být určena, a bylo-li by možno ji zjistit pouze s neúměrnými obtížemi, mohl ji soud určit úvahou podle ustanovení § 136 o.s.ř., přehlíží právní posouzení základu věci vycházející z rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci vedené pod sp.zn. 22 Cdo 2419/2012.
29. Nelze akceptovat ani názor žalovaného přednesený při jednání před odvolacím soudem, že BP mohl přinejmenším část nároků uspokojit ze zadržného zboží Miroslava P., protože pokud byla nájmní smlouva uzavřená mezi BP a Miroslavem P. posouzena jako neplatná (což bylo základem žaloby ve věci vedené OS v Novém Jičíně pod sp.zn. 13 C 344/2005), nemohlo vzniknout zadržovací právo BP k těmto věcem a BP proto s nimi nemohl disponovat.
30. Ze shora uvedených důvodů tedy odvolací soud žádnou z odvolacích námitek žalovaného neshledal za důvodnou a napadené rozhodnutí v meritorním výroku I. a rovněž v závislých výrocích III. a IV. v souladu s ustanovením § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.
31. Za důvodné naopak shledal po doplnění dokazování odvolací soud odvolání žalobce směřující vůči výroku o nákladech řízení, v němž nebyly zahrnuty náklady řízení za zastoupení advokátem s ohledem na závěry rozhodnutí Ústavního soudu vydané pod sp.zn. III. ÚS 2984/09, podle něhož by statutární město mělo být schopno zajistit své zastoupení

v soudním řízení bez pomoci advokáta. Žalobce tomuto závěru oponoval s tím, že závěry uvedeného rozhodnutí by měly být uplatňovány restriktivně s ohledem na právo účastníka řízení dát se zastoupit advokátem, a že žalobce, který není statutárním městem, nedisponuje osobami, které by jej mohly v takto složitém řízení plnohodnotně zastoupit.

32. Spory o náhradu škody způsobené advokátem zpravidla nelze označit za jednoduché, protože podstatou procesní obrany žalovaného je takřka bezvýjimečně tvrzení, že žalobce by v řízení neměl úspěch i nebýt pochybení advokáta, které bylo důvodem vzniku škody, a žalobce by tedy měla v řízení zastupovat osoba, která je s to konkurovat žalovanému jako právnímu odborníkovi, obzvláště je-li předmětem řízení tak vysoká částka, jako v tomto řízení. Ze zprávy MěÚ v Novém Jičíně je zřejmé, že BP nedisponoval zaměstnanci s ukončeným vysokoškolským vzděláním v oboru Právo, a na tomto místě je vhodné připomenout, že škoda byla způsobena žalovaným právě jako advokátem pověřeným BP k zastupování v řízení s Miroslavem P. Situace se zásadně nezměnila ani poté, co došlo k právnímu nástupnictví na straně žalobce, již proto, že spor již probíhal a orientace byla proto ztížená. Je pak nutno vyjít z toho, že je právem účastníka dát se v řízení zastoupit advokátem a za jeho zneužití může být považována pouze situace, kdy je zastoupení advokátem zřejmě nadbytečné, zejména v bagatelních a právně jednoduchých sporech, jako je např. spor o dlužné nájemné, nezaplacenou pokutu za černou jízdu apod. Podle názoru odvolacího soudu proto nelze považovat sjednání zastoupení advokátem v řízení za zneužití práva.
33. Odvolací soud však nepovažoval za přiměřené, aby nákladový výrok sám změnil, jednak proto, že v řízení byla advokáty vykonána řada procesních úkonů, z nichž každý bude nutno posoudit z hlediska, zda šlo o úkon potřebný k účelnému uplatňování, nebo bránění práva (§ 142 odst. 1 o.s.ř.), a jednak proto, že s ohledem na ustanovení § 238 odst. 1 písm. h/ o.s.ř. by tím fakticky vyloučil možnost přezkumu. Proto v souladu s ustanovením § 219a odst. 1 o.s.ř. napadené rozhodnutí ve výroku II. zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
34. Protože řízení ve věci samé bylo u něj ukončeno, rozhodl odvolací soud o nákladech odvolacího řízení tak, že procesně úspěšnému žalobci přiznal vůči procesně neúspěšnému žalovanému právo na jejich náhradu za odměnu advokáta za dva a půl úkonu právní služby poskytnuté advokátem podle ustanovení § 7 bodu 6 a § 11 odst. 1 a 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (sepis odvolání nikoliv ve věci samé, vyjádření k odvolání žalovaného, účast při jednání před odvolacím soudem), za tři tzv. režijní paušály po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky, za náhradu za jízdné ve výši 749 Kč a za zvýšení o DPH ve výši 11 108,79 Kč, celkem tedy po korunovém zaokrouhlení ve výši 64 008 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **může** účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od jeho doručení u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bylo-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o.s.ř.).

Olomouc 27. května 2020

JUDr. Pavel Kolář v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sedláčková.